

Ben İstanbulum Halen

– AXDSCI · 13 Mart 2012

Ben İstanbul'um, halen

İstanbul'un nefesini duyabilir misin?

Bilebilir misin sırrını?

Nefesin ardındaki fısıltıları

Bazen ağlayan bir anne

Bazen boğazın dalgalarını karanlığa çelen

Bazen vücudundan çektiğinde,

Saplanmış kılıcın ardından akan kanın uğultusunu

Çiçekleri nereden almış rengini?

Gökyüzü nereden, toprak nereden?

Sevgileri nereden, aşkları nereden?

İstanbul bağrına bastığında sevdalısını

Kırmızı granitten karşılar aşk-ı padişahını

Süleymaniye'de ağlarken gözyaşlarını

Hasretini sarar, savurur boğazın dalgasını

Hani gözyaşınla denizin tuzu karışır

Yabancı olan her şey siliniverir bu şehirden

Ne candan dosttur aslı, niyazı ne hazin

Hep sevdim der her sevdalımı

Bilmedim der sevilip te sevmemeyi

Bende ağladım sellere karışan gözyaşım la

Ama ben terketmedim

Terkeden sizin faniliğinizdi, mezar taşımda...

Ben balıklarımı sevdim, ağaçlarımı

Ben tepelerimi sevdim, yamaçlarımı

Ben Süleymaniye'yi sevdim, dualarımı

Anlayan sizin iyi gününüzdü, devir taşımda.

Ekmek verdim Allah'ın izninden

En helalini, en temizini
Anlamadım kirleteni temiz olanı
Anlayamadım aşkıma layık olmayanı

Şimdi yeniden, yüzyıllar sonra buldum
Sevdiğimi, aşk-ı padişahımı
Hoş geldin gönlümün Mimar Sinan'ı
Hoş geldin çiçeklerimi yeniden açtıran
Selamlar getirdin
Bana İstanbul olduğumu hatırlatan...
Aşk-ı padişahım
Uzaklarda ki vefalım
İlmi cihanım
Evladım
Hoşgeldin...

Ertan Tevfik Kargıtuğ 2004